

Nr 234.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till ändrad lydelse av mom. 1, 3 och 4 i § 13 av gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor; given Stockholms slott den 3 juli 1914.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen besluta, att mom. 1, 3 och 4 i § 13 av gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor skola erhålla den förändrade lydelse, härvid fogade förslag utvisar, att tillämpas från och med den 1 januari 1915.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

Förslag

till

**ändrad lydelse av mom. 1, 3 och 4 i § 13 av förordningen den 9 juni 1911
med tulltaxa för inkommande varor.**

1. Vid utförsel sjöledes från stapelstad av följande, utav utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis av tullmedlen:
för 1 kilogram raffinerat socker, topp-, kandi- eller kak- 8.5 öre

för 1 kilogram makaroner eller vermiceller av malet eller krossat vete 6.5 öre

för 1 kilogram tobak, arbetad:

----- därifrån avgått.

3. Förutom den tullrestitution, varom här ovan förmäles, medgives ock åt idkare av kvarnrörelse vid utförsel sjöledes från tullplats av vid kvarnen framställt mjöl av råg eller vete restitution av den tull, som av honom blivit erlagd för en motsvarande kvantitet direkt från utlandet införd omalen spannmål av samma slag, under villkor:

a) att utförselvaran — — — — bliva gällande;

l) att för utbekommande — — — — spannmålskvantiteter.

4. Den här ovan medgivna tullrestitution äger rum jämväl vid utförsel med järnväg till Norge under följande för landväga utförseln gällande särskilda villkor:

a) att varupartiet — — — — åtfölja;

b) att vid angivningsinlagan alltid skall fogas sådan försäkran av tillverkaren, som här ovan i punkten 1 b) eller, beträffande till emballage använd utländsk jutevävnad, i punkten 2 och, beträffande mjöl, i punkten 3 d) är föreskriven; samt

c) att genom — — — — vid ankomsten.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
3 juli 1914.*

Närvarande:

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Vennersten anförde
härefter:

Såsom kungörelsen den 12 september 1913 angående vissa ändringar i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor utvisar, är till följd av beslut vid 1913 års riksdag ris, oskakat eller blott befriat från ytterskalet, från ingången av innevarande år fritt från tull.

I härom avlåten skrivelse den 30 maj 1913 yttrade riksdagen:

»Med anledning av riksdagens sålunda fattade beslut om tullfrihet för ris, oskakat eller blott befriat från ytterskalet, böra givetvis de i gällande tulltaxeförordning intagna bestämmelser om tullrestitution under vissa villkor vid export av dels risstärkelse av vanlig vattenhalt

(13 procent), dels risgryn och rismjöl i sinom tid upphävas. Emellertid har det synts riksdagen billigt, att ifrågavarande bestämmelser bibehållas vid gällande kraft även under år 1914, för att därigenom må beredas exportörer av berörda fabrikat tillfälle att även under nämnda tid erhålla restitution av tull, som erlagts för import av råvara före den 1 januari 1914. Några olägenheter med en sådan anordning torde icke behöva befaras. Nästkommande års riksdag bör däremot givetvis fatta beslut om upphävande av ifrågavarande restitutionsbestämmelser.

I anslutning härtill får riksdagen hemställa, att Eders Kungl. Maj:t ville förelägga nästkommande års riksdag förslag till de ändringar i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor, som för upphävande av bestämmelserna om tullrestitution i vissa fall vid export av dels riss Stärkelse, dels risgryn och rismjöl må vara påkallade.»

Med anledning härav har generaltullstyrelsen i infordrat utlåtande den 31 december 1913 hemställt om vissa ändringar, som för upphävande av nämnda restitutionsbestämmelser borde vidtagas i § 13 tulltaxeförordningen.

Efter att hava uppläst ett i överensstämmelse med generaltullstyrelsens hemställda uppgjort förslag till ändrad lydelse av mom. 1, 3 och 4 i § 13 av förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, hemställde föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta,

att mom. 1, 3 och 4 i § 13 av gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor skulle erhålla den ändrade lydelse, berörda förslag utvisade, att tillämpas från och med den 1 januari 1915.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till riksdagen avlätas av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Einar Hennings.
